

ԱՐԵՎԻ ՄԱՐԴ

ନାଚେ ନଲ୍ଲ ମେଘପଣ୍ଠ

© B. S. 61

卷之三

குழங்கைத்தகளை என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள், தடைபண்ணுதிருங்கள்.

உம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம் தூஷாக்டும் வெளி ஆடி மன். இதன்லிலை வருஷம் ஒன்றுக்கு, அன்றா ரூபாய். [கங்கிளை எ.

பக்திரத்தின் விலை.

ஒரு பிரதிவாங்குவார்க்குல்லை	சி:	க
ஒருசேழையில் 80	"	"
20	"	"
25	"	"
30	"	"
400	"	"
கபாற்செலவு பிறம்பாய்வரும்.		

கேவன் படிப்பித்தது.

என்றி யங் ஸதில்லிங் டெக்னபவர் (Henry Young Stilling) ஆயுங்வேதத்தில் மிகு சிபண் ராகவிருந்து தழாயிடம் ஆண்டு மரித்துவிட்டார். இங்ரைடைய சீவியசாலச் சரித்திரம் மிக வும் நூதனமானது. இவர் இளம்பிராயத்தில் மிகவும் முட்டுப்பட்டவரும் அன்றூடகப்போக நெத்துக்குத் தட்டுக்கெட்டவருமாக விருந்தார். நெடுகாளாக அனுறுடன் பிரார்த்தனைபண்ணி யதின்மேல் சருவசாஸ்திரக் கல்லூரியில் வைத்தியசாத்திரம் படிப்பது தேவதித்தமெனக்கண்டார். இது தனது தெரிவல்லத் தேவதுடைய சித்தமானால் அப்படிச் செய்வேணன் தெரண்ணினார். ஆனால் மூன்றுவாரமாக இதைச்சிரித்ததின்மேல் ஓவருடைய ஒருசினைக்கி இவறைநோக்கி நீரென்னசெய்யப்போகிறீர், எதே போகிறீரென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்காலென்று மறியேணன்றார்.

வர்காலனுண்று மறியேவனன்றா.
அப்பொழுது அவன் எனது அண்டைவீட்டு
க்காரன் மாரிகாலத்துக்காக ஸ்திரூஸ்பேக்கு
(Strasburg) க்குப் போகிறார், அவருடன் போ
மென்றான். இதுதான் தேவசித்தமென அவரு
ணர்த்து அவருடன் கூடிப்போக எத்தனம்ப
ண்ணினார். வைத்தியசாத்திரம் படிப்பதற்கு இ
ரண்டாயிரம் ரூபாய் தேவையாக விருந்தது.
ஆனால் நாற்றுபாய்க்கும் வழியில்லை. இதுகாரி
யத்தை என்மனதில் வரவிட்டதேவன் எவ்வி
தமுமிதை முடிக்கவல்லவர். ஜூங்தப்பத்தைக்
கொண்டு ஜூயாயிரம்பேரைப் போவிடிப்பித்தவ
ர் இறந்துவிடவில்லை. இப்பொழுது மிருங்கிற
ரென்று தண்ணைத்தேற்றி அவரே எனக்கு வே
ண்டியதைக் கொடுப்பாரென்று கம்பி, வழிப்ப
யணத்துக்காகத் தொண்ணுற்றிரண்டு ரூபாய்
மாத்திரம் சம்பாதித்துப்பயணம்பிறப்பட்டார்.
ஸ்திரூஸ் பேக்குக்கு மூன்றுகாட்டு பயணமிருக்
கையில் பிரூங்குபோட்டில் தங்கினார். அப்
பொழுது இரண்டுரூபாய்மாத்திரம் இவர் கை
யிலிருந்தது. பணமில்லை யென்றதைப்பற்றி
ஒருவருக்குஞ் சொல்லாமல் தெருவில் உலா
த்திக்கொண்டு தேவன் தருவாரென்ற கம்பிக்
கையுடன் நிற்கையில் இலருடைய சொந்தப்
பட்டினத்திலிருந்த ஒரு வியாபாரி இவரைக்க
ண்டு, ஸ்தில்லிங்கென்பவரே, ஏனின்கே வக்கீ
ரென்றார்? ஸ்திரூஸ்பேக்குப் பட்டினத்திற்போ
ய வைத்தியசாத்திரம் படிக்கப்பொகிறேன். ப
டிப்பதற்குப் பணம் உமக்கெப்படிக் கிடைத்

ததென்ற கேட்க, பரமண்டவத்திலுள்ள எனது பிதா கண்மொனுபிருக்கிறார். அப்பொழுது ஈக யிருப்பு எவ்வளவென்ற கேட்க, இரண்டிருபா யென்றார். அதற்கு வியாபாரி கான் உமது பரமலிதாலின் உக்கிராணக்காரன், இந்திரிகும் சுக ரூபாயென்றார். அங்கேளையில் ஸ்தில் விக் ஆனக்குக் கண்ணீர்விட்டு எனக்கு இனி ப்போதும். முதல் கேரிட்ட என் ஆபத்தைத் தேவன் நீக்கினுரென்று சொல்லிக்கொண்டு, ஸ்திரூஸ்பேக்கிற் கேர்க்கு சுக ரூபாயையுன் செலவிட்டதின்மேல், ஈயிலோருபாயிருக்கையில் மிகு அவாவுடன் தேவைகோக்கி வேண்டினார். ஒரு காட்காலமே அவரற்றயில்கூடவிருக்கும் ஒருவர் அவரைகோக்கி, ஸ்தில்விக்கென்பவரே, நீர் வேண்டிய பணத்துடனிக்கே வரவில்லையென்று கிளைக்கிறேன், இந்தாரும் கூட ரூபாயென்ற கொடுத்தார். அவர் இதையுன் கிலவிட்டதின்மேல் தான் கேட்ட பிரசங்கங்களுக்குப் பண்ணகொடுக்க வேண்டிய காலம் கேரிட்டது. அப்படிக் கொடுத்தார்களுடைய காமத்தைக் கிறுக்கிப்போடுவதுமன்றிப் பிரசங்கமுங் கேட்க விடார்கள். ஒரு வியாழக்கிழமை சாயங்காலத்தில் ஆறுமணிக்குப் பண்ணகொடுக்க கேண்டுமென்ற கட்டளையிறங்கது. அந்த வியாழக்கிழமை காலமே இவர்களையிற் பணமில்லை பணக்கேட்டவும் ஒழியில்லை. அந்தகால் முழுஒதும் பிரார்த்தனைபண்ணினார். சாயந்தரம் ஜூதுமணியனவுங் கையிற் பணமில்லை. கம்பிக்கைத்தாழ்வுபட ஏதுவானார். முகங் குறவெய்வுகொண்டது. அவர் முகம் முழுஒதும் ஜைரால் களைந்திருக்கது. அங்கேளையில் வில் ஒரு கண்டுக்கேட்டு உன்னே வாடன்று இவர் கொல்ல, உடனே இவரிருங்கு காம்பகற்றயை வாடகைக்குக் கொடுத்தவருன்னே வர்தார். ஏன்ன எந்த காரியமென்கேட்க, உமக்கு கான்விட்ட அறை வசதிக்கு அல்லவோவென்று பார்க்க வந்தென்று அப்பொழுது ஸ்தில்விக்கென்பவர் வசதி, தீர்த்த உபகாரமென்றார். இங்கும் ஒரு கேள்கேட்கிறேன்; நீர் வரும்பொழுது பணங்கெண்டுவந்திரா என்க, இப்பொழுது என்வசம்ணமில்லை என்றார். உடனே அவர் சொன்து, கான் உமக்கு உதவிசெய்யும்படி தேவைன்னை இப்பொழுது அனுப்பினுரென்று கெல்லி உடனே எண்பது ரூபாய் கொடுத்த ஸ்தில்விக்கென்பவர் முகங்குப்புறத் தறைவிழுக்கு தேவனுக்கு ஸதோத்திரஞ் செலுமற்றவர்களைப் போலவே பிரசங்கத்துக்குத் திருக்கவேண்டிய பணத்தையிறுத்தார். விதமாகவே அவர் ஏற்றத்தேறுமட்டும் கடது. ஒரு பொழுதும் மனுஷரை அவர் பலகேட்டதில்லை. அவருக்குத் தேவையான ஜைகளில் பணங்கிடைத்தது. பெபொழுதேவகரத்தையே கோக்கிப் பார்த்தார். அத்தம் வைத்தியராகவிருந்து சூதலர்க்குடல்

மீது ஏற்குறைய தீடும் குடும்பங்குப் பார்வையிலும்படி மருத்துவமனம், இல்லாவில் மிகுதியானாலும் அவர்க்கு யாழோடு பண்டிகையுள்ளென்று உதவற்றக்கூடும்.

பின்னைகளே, இச்சரித்திரம் கற்பாடுப்பிழையை உங்களுக்குத் தண்ணிற்காட்டும். இதைப்பற்றி எழுதவேண்டுமென்றும் இல.

குமாங்கினம்.

என் ஏறி எங்கே? காணவில்லையே. பஞ்சி
சுடுத்திற்குப்போக கொஞ்செல்லுகிறதே. எ
ன் ஏழுத்தாணியைப் போட்டுவிட்டேன். அ
நேர ஆருங்கண்மர்களா? கான் சுறுகுப்போ
கிறீவண்டும். தம்பி, உனது ஜிரேல்துப்பெங்கி
லூத்தா. கான் இன்னும் ஏனது கணக்கை ஏழு
வில்லை. நங்கக்கிட உனது விரத்புட்டிலை (தீரா
) சுற்று இரவுவாசத்தா. இன்னும் கான் ஏ
க்கவில்லை. ஏன்னசெய்ய ஏன்னும் இனங்கோ
லும் வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற கர்களார் என்
து பின்னைகளே அறிவிர்களா? அவர்களை ரெனி
ல்தங்கள் பொருள்களை கூக்கவேண்டிய இட
ஞ்சளில் ஒலையாமல் கவுசிலையாக அங்குயிங்
கும் வைக்கிறார்களே ஒழுங்கினருக் குழப்பக்
காரருமாயிருக்கிறார்கள்.

கார்குமாயிருக்கிறார்கள்.
இவர்களே பெருங்கண்ணர். கன்னர் என்றெல்ல
த்தொபாருங்களை நிரும்பப்பண்டதால் தேடவா
ம். மேற்கொல்லிய தண்ணையுண்ணவர்கள் கன
கூடுதல்தன்மையை வைத் திரும்பந் தேடமுடியாது.
அவர்கள் ஏனதக்கூடுமெடுத்தார்கள். பண்ணத்
யா, பண்டத்தையா, ஆஸ்தினயயா; இல்லை, இ
ல்லை, ஒருபொழுதாக நிரும்பப் பெறக்கூடாத
காலத்தையல்லவர்களே வெடுத்தார்கள். இக்கண்ண
கீழே பேரவில்லை அத்தியோகஸ்தர்கள்கெய்வா
ர்கள். அவர்களால் ஒத்துஞ்செய்ய முடியாது.
இக்கண்ண உங்கள் வனவுகளிலூம் வாசங்களிலூம்
வீசிக்கவிலூம் வர இடங்கொடாதிருக்கன்.
மிகுதியும் இத்தக் கண்ண ஜிறுபிள்ளைகளை ஏமா
த்துகிறான். பின்னேரே காலதானமாயிருக்க
ன். உங்கள் பொருங்கள், ஏடு ஏழுத்தான்னி உள்ளி,
தூல், புத்தகம் முதலியபகுவுகளிருக்குவேன்
இடிய இடங்களில் பத்திரமாக வையுங்கள். ஒவ்வொரு பொரு
கு பொருக்கும் ஒவ்வொரிடமிருக்கவே
ன்றிம். அத்தாத இடத்தில் அத்தக்கப் பொரு
களை வையுங்கள். ஒழுங்கீனமென்பது உங்களை
அணுகாதபடிக்குக்காத்துக்கொள்ளுக்கள். இன
யைதிலிதற்கு இடங்கொடுத்தால் முதிர்வயதிட்டு
உங்களை முழுவதும் ஆகும்.

கலாவாண்ட் நாய்.

ஒரு துறைமகன்வசம் மக்கலைப்பாமரிக்கும் கா
யோன்று விண்றது. ஓய்பேசாத நன்மையென்
நி மற்றெல்லாஞ் செய்யக் கூடியதாயிருக்கிறது.
ஒவ்வொரு சிறவனுக்கு சிறமியும் இந்த காலை
ப்பேரல கடப்பார்களை ஜில் உதவுத்துக்கு மிக
நீண்ட நயமுண்டாம். ஒருங்கான் ஒருவன் இந்ம

துகரமகளிடத்தில் சில ஆடி கொண்டான். அப்பொழுது துகரமகன் தனது காலைப் பார்த்து இந்தங்களுடன் கூடி ஆட்கைச் சாம்பதற்கு கொண்டு போகும்படி உதவிகெய்யென்று. அவனுடைய வீடு ஏற்க்குறைய மூப்பது மைச் தூர்த்துக்கப்பாவிருந்ததினால் வீடுபோய்ச் சேர்க்கூடின் அதற்குச் சாப்பாடுகொடுத்து அது புறிவிடும்படி கட்டளையிட்டார். இந்த கால் ஆடுகளை ஒழுங்காக்கிக் கொண்டுபோன விதம் மிகவும் ஆச்சரியத்துக் கிடமாயிருந்தது. அது செய்துகொண்டியந்த ஒக்லையை அடைக்கு கெட்டிக்காரர் செய்யவேண்டியதாயிருந்தது. அது ஆடுகளைச் சாம்பதற்கொண்டுவந்த சிற்றிரத்தை இவன்களுடு காலையிடாமல் மறித்துக்கொண்டுத் தீர்மானித்து, தனது சுசமானை மறந்துபோகும்படிக் கேநுக்களைச் செய்தான். செய்தும் அவன் சிற்றியடையவில்லை. அறிவுள்ள காலையப்போலத் தனக்கு முன்னத்தை சாப்பாட்டை உண்டது. ஆனாலும் மறியந்காரனைப்போல அடைபட்டிருப்பதால் எப்பொழுது சமயம் காய்க்குமென்று காத்துக்கொண்டிருந்தது. அடைக்காளாகத் தருணம் காய்க்கவில்லை. ஈற்றில் ஒருதருணம் காய்த்தது. அப்பொழுது அது தனக்குன் நியாயமுற்றரித்த பாலைன் எப்படியிருத்ததனில், இவன் என்னைக் கனவாண்டானே, என்னைக் கனவாண்டபொழுதே எல்லா ஆட்கையும் கனவெடுத்ததல்லவா; ஆகையால் கான் எல்லா ஆட்கையும் சேர்த்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று என்னைப் பெருந்தெருவிலேஷி. அத்தராத்திரியில் அவைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அப்பொழுது சுசமான் கெடுகளாகத் தன் வீட்கைவிட்டுப்போன கால் ஆடுகளுடன் இரும்பினுடைந்து சேர்க்கைத்தைக்கண்டு பிரமித்தார். கண்ணாலூடன் கூடிச் சுகவாசஞ்செய்வதற்கு இப்பெயர்ப்பட்ட உற்றம் காய்க்கு மனமில்லாதிருத்து.

பூமிசாஸ்திரக்கேள்வி.

மடு. தினாங்கிரச்சூழற்சியினால் என்ன உண்டாகிறது? இரவும் பகலும்.

ஏது பகவில் கமக்கு ஒளியைக் கொடிப்பதென்ன ?

மிரு. ஒனியேயன்றி வேறென்னத்தையும் நமக்குச் சொல்லகிறது? காங்கரனைய.

மிக. குரியனுக்கிற திசையின்பேரவன் கை? மிக. ஆறு அங்கமிக்கிற திசையின் பேரவன்

உம். தீவியின் குரியன்று சொல்வதாகே?

கிறிஸ்துவம்.
உ. அவர் எதின்மேற் பிரகாசிக்கிறார்? ஆற்

உமாவில்.
ஒ. இரா எப்படிகருதிறு? குரியனில்லா

ததினால்,
நமதற்குமாவில் இருஙெப்படி உண்டாகிற

நு? கிறிஸ்துவில்லாதது என்று அறிய வேண்டும்.

விட்டுப்பிரிஞ்சூர்? காம்பாகத்தை விருப்பற்று
உன் செய்கையில்.

உ. இராவில் வெளிச்சுத்தைக்கொட்டப்படுத் தன?

உ. அது மனது சொங்க வேணிச்சுற்றி அல்ல பிரகாசிக்கின்றதா? இல்லை.

உத. தனுதொனியை எவ்விடத்திலிருந்துபெற்றுக்கொள்ளுகிறது? குரியனிடத்திலிருந்து.

உ. உலகத்தின் ஒளியார்? யேசுக்கிறீஸ்து.
உ. குரிய சந்திர நட்சத்திரங்களைச் சிருட்

உ. எந்தனையாம் காவில் இலைகளைச் சிரு

கும. இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்துறைக்கு

கூ. பூமியின் மேற்பக்கம் என்விதமாகப்படு

எப்பட்டிருக்கிறது? தனியும் தண்ணீரும். கூ. தனியோ தண்ணீர்ப்பறப்போ மிகுமி?

மேலேதோற்றப்படும் படமென்ன? அதை
மிகவும் உற்றப்பார். அது ஒரு வீடு. அது என்ன
எற்றினுற் கட்டப்பட்டிருக்கிறது? மண்ணு? செங்கல்லா?
இல்லை மரக்குற்றிகளாற் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அமார்க்காவின் சிலபகுதிகளில் இவ்வகையீடு கட்டுகிறார்கள். அனேகர்காட்டுக்குப்போய் நிலங்களை விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். அக்காடுகளில் பெரும்விருட்சங்களுண்டு. ஒருதாண்டு நிலத்திலுள்ள விருட்சங்களையும் மரங்களையும் ஏற்றத் தீழ்த்தித் தங்கள்வீடுக்குத் தேவையான ஸ்ரீத்துக்குக் குண்டாக்குவார்கள். தலைப்புசளில் மேலுங்கிழுமாகப் பொளியடித்துச் சுறுமாக அல்லது நின்டகதுமாக ஒன்றின்மேலான்றுக்கிப் போதிய உயர்த்துக்கு சுலர்போலெழுப்புவார்கள். முற்பக்கத்தில் வாயிலுக்குப் போதிய இடமுண்டாகும்படி வெளியுண்டாக்குவார்கள். மற்றப்பக்கங்களிலும் வாதாயனங்களுக்கு வேண்டிய இடந்தைத் துண்டுதுண்டாக வெட்டி எடுப்பார்கள். குற்றிகளுக்கிடையிலுள்ள வெளிரளக்கு மண்குழழுத்து அப்புவார்கள். அப்படிச் செய்வதினால் காற்றுப்புகுவதற் கிடமில்லை. இவ்வகையாக ஒருஅறை அல்லது இரண்டறை கட்டுவார்கள். வீட்டின் ஒரு அந்தத்தில் ஆடுகளை உண்டாக்குவார்கள். மேற்குறைக்குப் பலகை பரவுவார்கள். கல்ல வசதியான வீடாகவிருக்கும். இவ்வகை வீடுகளில் கமக்காரர்வசித்துக்கொண்டு தங்கள் சிலத்திலுள்ள மரங்களைத் தறித்து செய்வகையாக்கி வருவார்கள். கிலக்கைச் செய்வகைப்பூண்ணினதின்மேல் கமக்காரர் தங்களுக்குவேண்டிய ஒரு கல்லவீட்டைக் கட்டுவார்கள். அநேக சீமான்களும் கோமான்களும் இவ்வகை மரக்குற்றிகளைத் தட்டப்பட்ட வீடுகளில் காசம்பண்ணினார்கள். முழந்தி, காணையம், மனமரம்மியமுள்ள வர்கள் இராசமாளிகையிலிருப்பதுபோல இவ்வகை வீடுகளிலுமிருப்பார்கள்.

நன் னையக்கதை.

கின்னத்தம்பி என்னுமொருவனிறந்தான் அவன் மிகவும் வறியவனுமிருங்கும் கேர்வெந்தியும் நிதானமுஞ் சத்தியமுமுன்னவனுமிருங்கு தேட்டவேலை செய்தான். மணியகாரனுக்குப் பொன்னுச்சியென்னும் ஒருமாசிரிருந்தான். அவன் ஏற்குண்மும் கண்நடையுமுன்னவனாயிருக்கிறு என்பதைச் சின்னத்தம்பிகேள்விப்பட்டு அவனை விவாகம்முடிக்கும்படி கேட்டான். உதாவோ சின்னத்தம்பி நல்லவனென்றறிந்து அவனுவறியவனுடனதினால் அதற்குச் சம்மதிக்க மாட்டோமென்றான். இதின் திமித்தம் சின்னத்தம்பி அதிக நுக்கத்தோடேதன் மனதிலே வயாகுலங்கொண்டு காண் தேவசமுகத்தில் கேமையாய் கடப்பேன். சீசமான் அதிகசம்பளம் கொடுப்பாரே. பொன்னுச்சி எனக்குக்கிடைப்பாரோ ஆருக்குத் தெரியுமென்று சொல்ல கேரத்தோடே எழும்பித் தன்வேலைக்குப்போகப் புறப்படுவான். ஒருநான் போகிறவழியிலே ரதோகாலிலேதடக்க அவன்குனிக்கு அதென்னவென்று பார்த்தான். இதோ ஒருசாக்கு இருந்தது. அதில் நிறைந்த பொன்மோஜுக்கன் இருந்தன. உடனே அவன் ஆகூ! இது அதிஷ்டமல்லவா? இப்போ மணியகாரனும் சங்தோஷ

ப்படுவாரன்று சொல்லிக்கொண்டு சுதோகூ
மாப் கடக்குபோகையில் கேள்வு ஏன் என்றும்
உண்டுபட்டது. இது என்பணமல்லவே. கூ
ரோ இதையிழுத்துபோனான். அதற்கு மேத
தாட்டழும் துச்சமுயரும். நன்னொப்போவுப்
பிறப்பானவனையும் கேள்க்கவேண்டுமே. சேவ
நிதி தேவ அருளாய் முடியும். கான் சிமாயப்பிர
மாணப்பம் உதயதாரகையிலே இதை பிரசித்த
ம்பண்ணுவேணன்று சொல்லி பத்தானிபதுக்
கு அனுப்பித் தேசத்தாகவல்லாருக்கும் பிரசித்த
ப்படுத்தினான். ஒருவருடம் சென்றது. ஒரு
ம் ஒருவருடர்த்துக்குன் அது தன்னுடையெயை
ங்று சொல்லியிராதபடியால் இதைப் பொன்
மோருக்களையாதொரு பிரயோகணவில்லாமல்
கைத்துக்கொள்வது புத்தியல்ல. உடையான்
ரென்றாலுமென்ன? வருகில் வருவாவென்று
சொல்லி அந்தமோருக்களைக்கொண்டு ஒருதோ
ட்டழும் ஒருவயலும்வாங்கி வீட்டையுங்கட்டி
நான். இதைக்கண்டு மணியகாரனும் இப்போ
சின்னந்தம்பி நல்ல ஆஸ்திக்காரனும் விட்டா
னோ. எனது மாண்பொன்னாக்கியை அவனுக்கு
மணம்புரிந்துசொடுப்பது கலம் என்றுசொல்லி
ந்தானைச் சின்னந்தம்பியிடத்திலனுப்பினான்.
சின்னந்தம்பியோ சேவபயம் செல்லமாக்கும்
என்று எண்ணிக்கொண்டு அதற்குச் சம்மதிர்து
ஏற்றகாலத்திலே தேவைக்ட்டனைப்படி விவாகம்
முடித்தான்.

பஞ்ச வருடத்துக்குப்பின் மணமூடும் புயதூ
மான ஒர் இராவிலே ஒரு கிழவன் அந்தவழி
லே செல்லுகையில் ஒரு நல்லவீட்டடைக்கண்டு
ஐயோ இந்த மணமூடும் காற்றும் பொறுக்கமுடியாத. இந்தவீட்டிலே இராச்தங்கும்படி இங்கே
கிண்ணால் நல்லது என்ற கொல்லி இனைக்குதிரை
வரவண்டிலை விட்டிறங்கிக் கதவிலேதட்டினான்.
வீட்டெசமானன்வாத்து சதவைத்திறந்தான்.
அப்பொழுது கிழவன் இங்கே இராச்தங்கும்படி
இடங்கிடைக்குமோ? என்றகேட்டு, ஏச
மானன், ஒம், வாரும். இந்தமாரியிலே என்வீலீ
நான் முக்கு அடைக்கலமென்றுகொல்லி, உன்
வே அழைத்துக் கொண்டுபோய் பசியாற்றவும்
வஸ்திரங்காயவும் ஆறுதலாயிருக்கவும் வேண்டியமல்கீதுகளை ஏத்தனம் பண்ணினான்.

இருபேரும் சம்பாவித்து வருகையில் கிழவன் இந்தவழி யெனக்கு மெத்த அதிவிட வீணமானவழி. பத்துவருஷங்களும் நான் இந்தவழியாய் ஒருமுறை வக்தேன். அப்பொழுது வண்டில் அச்சாணி தெறிக்க வழுவதேன். பயணம்போவது மெத்த அவசியமாயிருந்தபடியால் மெத்த இருட்டாயிருக்கும் சொல்லனை அழைப்பித்து வண்டிலைப்புதிப்பித்து ஒட்டமாயோடு ணேன்; தூரமாய்ச்சென்றபின் பணப்பையிருக்குதோவென்று தேடிப்பார்த்து சாணவில்லை ஐயோ என்னசெய்வேன்? திரும்பிப்போய்ப்பார்க்க நேரமில்லையே, போனது பேசக்கட்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு போய்விட்டேன் ஏன்றால்:

இவ்விதமே எச்மான்னுக் கிழவனுக்கு சம்பாதி ஜெபண்ணி முடித்தபின் இருவருட் தங்கள் படி க்கைக்குப் போனார்கள். விடியற்காலத்தில் கிழவன் சுக்ரதுடன் ஏழும்பிப் பயணம்போக எத்தனம்பண்ணின நேரத்தில் எச்மானன் அக் கிழவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வயலையுங் தோட்டத்தையுங் காண்பித்து வீட்டுக்குத்தி ரும்பிவந்து தன் மனைவியையும் ஐஞ்சு பின்னை கணையும் அவர் முன்னிலையில் அழைத்து கிறுத்தி, ஐயா, இந்த வயலைம் ரோட்டமும் வீடும் இந்த மனைவியும் பின்னைகளும் எல்லாம் உம்முடையது, உமது பணப்பை எனக்குத்தான் கிடைத்தது. எனக்குக் கிடைத்ததென்று உதய தாரகைவழியாய் எல்லாச் சனங்களுக்கும் பிரசிர்தப்படுத்தினும் உடையவன் வராதபடியால் ஒருவருடுங் சென்றபின் அதைக்கொண்டு இந்தக் காணிபூமி முதலிய யாவையுங் சம்பாதி த்தேன். இவைகள் வழியாய் அருமையான இந்த மனைவியையும் பின்னைக்கணையும் பெற்றேன், யாவும் உம்முடையவைகள். காலுங்கூட உம்,

முடியவத். ஆற்குக் கிடையன் கல்வது, மெத்
நச் சுத்தோடும். ராப் தூரேசுந்தான். எனக்
குண்டான ஸுந்தி சம்பூரணம். இவைகள் என
க்குத் தேவையில்லை. உம்முடிய வைகளே.
ஏதெங்கொஞ்சுக் கூமரவிழுங்களைச்சுறு சொல்
விப்போய்விட்டார்.

பின்னோடனே, இந்தச் சரித்திரத்தினால் விழுங்
கிடத்தும் படிப்பளையாது? பிறகுவானானாக்கு
உச்செய்யவேண்டுமென்று கங்கான் விரும்புகிறதே
நுவோ, அதையே கீங்கன், தேவு பயர்ந்துடனே
மற்றவர்களுக்குஞ் செய்யவேண்டுமென்றும்,
ஏத்தியத்தையே காட்டோறும் பேசி கேரளத்தியா
ம் கடக்க வேண்டுமென்றும், அப்படியே நினை
முஞ் செப்தால் ஹென்ட் கங்கனா இம்மையிறு
ம் ஆசீர்வதிப்பாரென்றும் சந்திக்கொள்ளலாம்.
இப்படிக்கு, சிறுமி.

அகதிக்குத் தேயவங்குளை.

ஒரு சமீக்காரனிடத்தில் ஒரு சிறு குடிசை
லை ஒரு சமூகாரத்தார் விலைக்குவாங்கிக் குடியிருந்தார்சன். அப்படியிருந்துவரும் காட்சியில் அந்தச் சமூகாரத் தலைவன் மரித்துவுட்டார். அவர் மரித்துவின்மேல் அவருடைய மனைவியும் ஒரேஒரு குமாரனும் அதில் வாசம்பண்ணினார்கள். மரித்துப்போனவன் அந்தக் குடிசைக்குச் செல்லவேண்டிய பணத்தைஇறுத்துப்போட்ட கணக்குப்புத்தகை கானுமற்போய்விடத்து. சமீக்காரனுமோ மரித்துவிட்டார். அவருடைய மகன் குடிசைக்குப் பணமிறுத்ததைப் பபற்றி ஒன்றுமறியாததினாலும் கணக்குகளிற் கானுததினாலும் விதவையையும் அவருடைய குமாரனையும் வீட்டைவிட்டு வளரிக்கும்படி கண்டிப்பாச்சுசொன்னார்கள். அதினால் அவர்கள் மனம் மெந்த மூட்டுப்பட்டுத் தங்கள் இக்கட்டை ஒருமித்து முழுநாட்படியிட்டுத் தேவனுக்கு ஒலமிட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிராம்த்ரனையை முடித்ததின்மேல் ஒரு மின்மினி பழுச்சி அவ்வறைக்குள் பறந்துவருவதை அந்தப் பின்னோட்டு அதைப் பிடிப்பதற்கு ஒடினான். அவ்வேளையில் அந்த மின்மினி ஒரு பெட்டாத்தின் பின்பக்கத்திற் பறந்துபோயிருந்தது. அப்பெட்டாகம் கொடுக்காளாக ஒரிடத்தற்றானே பேர்க்கப்படாமலிருந்தது. அந்த மின்மினிக்கையைப் பிடிக்கும்படி பெட்டகத்தைப் பேர்த்து மறுஇடத்தில் வைக்கும்படி தூக்கும்பொழுத அதற்கிடையிற் செருகிக்கிடங்களைக்குப்புத்தகை கீழேவிழுந்தது. உடனே அந்தக்கணக்குப் புத்ரகார்த்தை அந்த விதவை எடுத்துக்கொண்டு மகனே, உண் பிஶா இந்தக் குடிசைக்காகக் கணக்குக்குத்திருந்த புத்தகை இதுதான் என்ற சந்தோஷத்துடன் சொல்லிக்கொண்டு விவக்கைக்கொள்ளுத்தி ஒற்றைகளைப் புரட்டிப் பார்த்தார். அப்பொழுது திட்பு நட்பமாகக் கணக்கு ஏழுதியிருப்பதைக் கண்டு அக்களிப்புக்கொண்டாள். அவருடைய புரட்டினிறத்தையைம் ஏடு பவுண். அந்த ஏழுபத்தைத்து பவுணையும் பணமாகவும் வேலையாகவும் இறுத்ததாக ஏழுதப்பட்டிருந்தது. அதின்கீழ் இன்னாலும் கு இன்னாலும் இன்றையிற்றினம் கணக்குத்திருந்து மேல்மிச்சமாக எனக்கு வரவேண்டியயைம் பண்ணிரண்டறைப்பவுண் என்று ஏழுதியிருந்தது. அப்பொழுது மாதா மகளைக்கட்டிக்கொண்டு சொன்னது, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். நாங்களினி வீட்டைவிட்டுப் போகவேண்டியதில்லை இதில் வாசம்பண்ணுவோமென்றான்.

அப்பொழுது மகன் தாயைப்பார்த்து ஆச்சி, இதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு நான்வலவா காரணம். பெட்டகத்தைப் பேர்த்துவை யெற்ற நான் சொல்லாதிருந்தால் நீ ஒருபொழுதும் இதைப் பேர்ப்பதுமில்லை கணக்குப்புத்தகத்தைக் காண்பதுமில்லை என்றான். தாய் சற்றுப்பேசாமல் விண்று சொன்னாது, மகனே, இது தேவது கடைய செயல், உண்செயல்ல. இதை காண்டற்றுவினைக்கூயில் கடுங்குகிறேன். நாங்கள்

குக்கும் எண்ணிரவிடைப் பிரார்த்தனைக்குத் தங்கள் மின்சினிப்பூச்சி பறத்துவத்து அவ்விதத்தில் குக்குத்தே. தற்கொலாடு ஒன்றும் கடவாறு, என்க நீண்ட தலைமயிரெல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கிறதே. அவர் உத்தரவின்றி ஒன்றும் விழுரை. இப்பொழுது கடக்க வர்த்தமானத்தை ஏப்பொழுதும் நினை. விசேஷமாக உண் ஆபத்தில் நினை. அவர் ஒரு தேவநூரானும் மாறுத்தர மருளுவதற்கோல சிறு புழுக்களைத் தூம் மாறுத்தரமருளுவதற்கும் என்ற சொல்லி, அன்றிராமுருதும் உதக்கமற்று மற்றங்கள் தன் காரியத்தைச் சுமச்சாரணுடைய மாலுக்கும் நியாயாதிபதிக்கும் கேள்வி விட்டார்.

பின்னைகளே, இது உற்றுப்பாகுங்கள். உங்கள் பரமதா உங்களைச் சூக்கிடார். சீஞ்சன் அவர் பின்னைகளாக ஆலயர் கம்பி எடுவார்கள். ஏது இக்கட்டிலும் தாங்குபலரும் ஆதாவைச் சொல்பவரும் அஷரே.

ଟିଟମ୍ପଣ୍ଣ.

ஒரு மனுষ்ணுக்கு இரண்டு புத்திரருண்டு. ஒருவன் தனப்பிதாலைவாக்கி அப்பு கான் வன் ந இஷ்டமாக எடக்கவேண்டும். ஏப்பொழுது முன்னேஞ்சிருக்கப் பிறியமில்லை. ஆகையால் வனக்குவரவேண்டிய ஆஸ்திரையையும் பண்ததையும் வன்கையில்தா. கான் உண்ணேவிட்டப்பறப்பட விரும்புகிறேன் என்றான். அப்பொழுது பிதா அவனைவிட மனதில்லாதிருந்தாலும் எல்லது இவலூக்குப் போகவேண்டிய ஆஸ்திரையையும் பண்ததையும் அவன் கூறிந்தொடித்து மானே நீ உண் இஷ்டமாகப் போகுதால் புத்திரமாகநட செட்டிப்போகாதே என்றுசொல்லிவிட்டார். மானே இந்தக்கிழமைன் எனக்கு வன்னபுத்திசொல்லுவது, வண்புத்தி எனக்குத்தெரிய மாட்டாத வன்றுசொல்லி தனதிஷ்டப்படி உற்றப்பட்டுப் போனான். போகும்பொழுது ஒதுப்பாக்கியும் கொடுமருந்தும் சன்னமும்ஹாகினதுமன்றி தானேஞ்சு பெரிய மனுவனுக்கைணப்படும்படி கல்ல உறமாலும் குத்திச்செருபும்கெண்ணடைவேட்டியுஞ் சோமனுமாகவாக்குத்தன்னைச் சிங்காரித்துக்கொண்டு போன்றதனக்குக் குற்றேவல்செய்யவும் குடையிடிக்கும் ஒருக்கேலையானையுஞ் சம்பாரித்தான். இவ்வுந்தனக்கு சாக்த சுவாது புனுகு கூதுறி ன்னீச் சூதலிய ஹானைச் சரக்குக்கைணுயும் கூகிக்கொண்டதமன்றி அவசியமந்த பலபெருளையும் வாங்கினான். இதற்குள் அவனுடையருதலிற் கால்வாசி வீணாப் போய்விட்டது அவன் வழிகடக்கு போகக்கியில் கிருதகுனபுளிதமாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு தன்னேவெட்டத் தினேதிதருக்கும் விருந்துபண்ணினான். மியிலே சூதாடுவோரைக்கண்டு அவர்களுடதானும் விளையாடி உண்முதலில் அரைவாசிடே

த்துவமனமாக நூல்கள் அமைக்கப்பட்டு
ற்றுன். அப்பால் கடக்குபோனையில் கடனாக
டியகாரரைக்கண்டு அவர்களுடன் கூடிச்செ
றிக்கு வீம்புக்காகத் தன்பண்ணங்களையுஞ் சொ
விட்டான். பின்பு நாசிகன் பொதுமகளிரு
கும் பதிசேர்ந்து அவர்களுக்கிணங்க கடக்கு
மன்றித் தனக்குப் பேருண்டாக் கேண்டுமென
தெண்ணி அவ்விடத்திலுள்ள கோயிலிற்றிருவ
ழாவும் கடப்பித்தான். இப்படி அவன்கொன்
போனைக்கரோக்கமெல்லாஞ்செலவிட்டதில்

மேல் தனது ஒரு சிக்காக்கு வழிகண : ஒன்று
ஞ்சாவூரில் துவக்கிட்டதற்கிணங்க ஒருபெரிய வளரி
தனிட்டு சேர்ந்த அவசியத்தைய விகிட்ட தோட்
டங்களைப்பெறுகிற சுற்றுக்கூரைகளைச் செய்துக்
தங்க படித்திருத்தமானால் தன் பிரதாவிட்டை கிழவுதான். பிரதாவிட்டதில் போகிறதற்கு வா
தொகு உரித்தில்லையென்ற கண்ணிம் இன்னும்
துணியுடன் ஆசிரியத்தில் மகனென்ற உள்ள
குதல் கொண்டிபோகாமல் அடிக்கணமலைப்போ
லப் புதுக்கணத்தைப் போகுவும் ஏற்குத்தக்கொள்
குவரென்று நுணிக்கு கம்பிப்போகுவும். மக
னுவருக்குத்தன்மையை பிரதாவிட்டு தனதுக்கொள்க
துத்தை ஆட்காக்கிட்டாமல் கூவிவிட்டோபா
குத, அப்பு என்னை உமறு புதுக்கணமலையாக ஏற்க
தக்கொள்ளுமென்று கேண்டிக்குவுன். பிரதாவை
அப்படிப்பாராமல் தன்மானுக்கேயுமிகிரித்து
இரண்டுக்காலனாலும் புதுக்கணக்கட்டி முத்துவிட
ப்பு இன்றொர்க்காலமையும் சேர்ந்து கல்லு
ஞ்சிக்களையும், பத்திம், முற்குமாலை முத

விச இரத்தினம் கான் பகிர்த ஆபா
கை வீர யும் அவனியிற்கு பெறுவிர
ஷ்டு மூண்டாக்கி வர்.

மேலிருக்கும் படங்கில் இதாகவை
து செட்டகுமரங்கொட்டு முத்து
பிள்ளைப்பங்கமொச்சாட்டுவிருக்கிறது.

பின்னோக்களே இதின் படிப்பை
கெள்விப்பண்டமாகவிருக்கிறது. ஒன்
ஏன் பரமபிதா என்களுக்குக் கொ
டிக்குத் தக்கித பொருள்களைப்பலாக
நிறையும் யேற்குறித்த இடம்பை
போலசெலவிட்டுஇப்பொழுது ஆக
தமப்பியால்வாடி உருக்கவில்லையா

இனி காம் அவனைப்போலங்கள் தெய்வங்கள் பாகுமென்றுணர்க்கு அவரிடத் திரும்பினால் அகர் எங்களை ஏற்றுக்கொள்வார் என்பதற்குக் கந்தேயுமில்லை. கலவரம் இந்த இடம்பளையப்போவிருக்கிறோம். ஏன்கன் பரமபிதாவை சேர்க்குவதுஎங்கள் கடமை என்றுணருகின்றன.

காயுங் காகமும்.

ஒரு சூரியன் தான் ஒரு ஏறும்பைபக் கடித்துக்கொ
ண்டிருப்பதை மாக்கொப்பிலிருக்கும் ஒரு ஓர்
கங்கண்ணுடைய நெப்பனிக்கை ஆற்றும்பாடு உபரயம்பை
ண்ணவி, கல்லறை காணிப்பொழுது ஒரு கிமிக்கு
த்துக்கு காணயப் பராக்காட்டுகின் அனை
ப் பறித்துக்கொள்ளக்கூடுமென்ற குவேறுக்கு
அதற்குமுன் பறந்துகூட்டு தன்தலையை ஒருப
க்கந்துக்குச் சாய்த்து காட்டியஞ்செய்தது. ஆ
னால் காயோ இது அற்பகாரியத்தினால் இழு
க்கப்படாதபடி தன் மனமைதக் கட்டிக்கொண்டு
தன் காரியத்தைப் பார்த்தது. காலம் தனது
சமர்த்துப் பலிக்காததைக்கண்டு பறந்துபோய்
ப் பின்னால் ஒருஒருங்கூடி ஒன்று தனது கோயாள
ங்களைக்காட்ட, மற்றது விளிப்பாக இரண்டைய
கீழ்விக்கொண்டு பறந்து ஏத்தனமாயிருத்தது.
ஒன்று காயானது தனது ஏசமானுக்கு உண்ணம்
யாகவும் விளிப்பாகவும் இருப்பதுபோலவும் தன
து காரியத்திறும் அப்படியே இருக்கிறது. காய்
சற்றும் அவைகளின் சேட்டுடையைக் கூடுதல்
யாறாதைக் காக்குவதன் கண்டு ஒன்று பறந்து தன
து கொண்டால் அதின் முதலில் கொந்தினது.
அப்பொழுது காய் குருகையிட்டு மறுபடியும்
தன் ஏறும்பையே கடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.
காங்களுமே தங்கள் காரியஞ்சித்தியாகாத
நாட்டுக்கூடி பறந்துவிட்டன.

இங்கிதமாகவே ஒரு பையணைத் தற்காலிகம் கரும்படி சில தங்டர் செய்வார்கள். அவர்கள் ஒரு பையஞ்சு செய்வார்கள். அது கைக்கடா விடில் பின்னென்று செய்வார்கள். அதற்கும் அந்தப் பையணைத்திர்த்து கிண்ணால் பின்னென்று செய்வார்கள். இப்படியே மயக்கத்தாக கைகளை யாதோருவர் செய்தால் அதற்கிடங்களோடு

செய்க்கன். “பாவிகளுடைய வழியில் நிலை
செய்க்கன்” என்ற ஒத்துரைகளுக்கிணறு.

சத்தியவெதக் கேள்வி.

મારુ મારુ

ஏ. சிதிகியாவின் கண்ணோக் கூடுதலங்கள் ?
ஏ. இரா. உடு : ஏ.

ஏ. சிதிலியானவைப் பற்றிக்கொள்ளிய தீர்க்காத
நிச்சனங்களையும்? அதை எவ்வளக்யாக ந
ாற்றுவேண்டும்? ஏரோமி கூ: 24; கூ: 5.

ஈ. ஒரு இராசா கேள்வியில் இராசாவுக்கு இப்பதுபட்டினங்களைக் கொடுத்தான். அவைகளில் வைத்துக்கூடி பிரியமில்லை. இந்த இரண்டு இராசாக்களுமார்? பிரியவினந்தினிமித்தம் அந்தப் பட்டினங்களுக்குக் கொடுத்த பேரவர்கள்? எ. இரா. ஈ: கா—கா,

த. நன்றியுள்ளவர்களாகவிருப்பது மதுகட
மையா? இநைப்பற்றிய வேதங்கியங்களை
உட? க. தெச. இ: கஅ. எபேசி. இ: १०.
கொலோ. க: ५७. தம். ந: १.

8. வண்ண இரக்கங்களுக்காக நாம் தன்றிய அனுவர்த்தாயிருக்கவேண்டும்? சு. ஈசுவர் உ. ராமரி. கு. எடு. உ. ரோம, டு. அ.

ஈ. நன்றியறிதலைப்பற்றி வேதத்தில் கமக்கு
த்திருட்டாந்தமாக ஆரைப்பற்றிச் சொல்லியிரு
க்கிறது?

ஏ. அவர்சொல்லிய ஸ்தோத்திரகுச்சளிற சில
வற்றினந்தச்சொல்லு, சங். குடி: குக: குள: குள
கு: ந: நக: நகந: நகங: நகங.

அ. தன்னுடன்கூட இரும் என்னவும் தெவ
லை வாழ்த்துவேண்டுமென்று கேட்கிறார்? சக
ந்தார்.

க. சத்தியவேதந்தைப்பற்றி அவர்க்கொல்லிய ஸ்தோத்திரங்களைவு? சு. அக்கு : ஏ, உச் சிட, உப, வூடு, முடி, முத்து, முத்து, அக்கு.

நன்றிமறந்தோன் மாணிடதே?

அனவில்லாதவாகாயவிரிவில் இப்பெரிதான் பூமியை யாதொருதாங்கலின்றி அதற்கிற்கூட கூச்செய்யும் வல்லக்டவுளினருள்தங்கிய பாலையரே,

ஈம் அறிவின்மையென்றும் கொடியசாக நிலில் குழ்கிமங்காமல் சுகப்பட்டியல், ஒள்ளையார்களின்றகண்மொழிசளில் “கன்றிமறலேல் என்பதையறிந்திருப்பீர்களே? ஆகிறுக் கிளகுங்கநுகிறேன் சற்றுக்கவனிப்ப தங்கன்பாம். என்னவெனில்,

நன்றியென்பது, ஒருவரால்கமச்சுக் கிடைக்கும் உபகாரம் அல்லது, நன்மை. இதையிப்பட ரபஞ்சத்தின்கண்ணுடைக்கல், தெய்வம், தங்கை, தூய், குரு, அரசன், துயர்தீர்த்தோர், இவ்வாழ்வையர்களால் ஒங்கவாருவரும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களன்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏவாறுதெனில்,

க. தெய்வமானது, பூமியாலஜுவனவும் பிழியுபகாரத்தை வேண்டாமல் வரண்செய்யுகன்றியைப்போல, தமது கிரேதரகிருபையால்மூலப்பிரகிருதியிலாழ்ர்திக்கிடக்கும் ஆற்துமதுக்குக் கரசரனாகி அவயவங்களைக்கொடுத்து இம்மண்ணின்கண்ஶனிப்பித்துப்போவித்து பலித்து, பரமாத்துமாவாகிய தமக்கும் சீவாத்துமாவுக்குமுன்ன தாரதம்மியங்களை ஏனிதாய்னப்பகுச்சுறிவும் கூருதிமுதலாகமங்களையளித்த

ப்பகுத்தற்கும் கருத்துவாட்டுவதை விட நாம் பெறுதற்கிறதான் கை கண்ண கைமாறுவேண்டாது அல்லும்பலுமிக்குவருவதை “சுயகாரி துறங்குவதற்கும் கவாமிகாரியம் வழவழகுமுகும் ! நீதுபோல மறக்கு, பன்றியிடைவிடாது பெந்தியை நிறைப்பதுபோல நிறைத்து சந்திலூபாக்கிலும் கானியப்போலவேங்கு தெய்க்கொடு வேதமேது தெய்வத்தைக்கண்டதார், என்னும் ஸ்திரங்கோற் பிற்றி, திரியளாகுமோ? காலேரூர்கெடாதிருக்கப் போதகு குறிஞல், இபோதுதான் ஞானம் முத்துகின்றது. கானைக்கு ஏலும்பெறும்பாய்க்கழியகேசிடும் என்றும்கூட ப்பேசுவார்மோ. ஜேயோ! பாவியரே, தெய்வ

தநின்பற்றுவ, மண்ணின்கணப்பொழுதுவே
ப்போமா? அவர்கெய்துவரும் நன்றிமறப்பதை
கிட்டபோ? அங்காறு நினைத்துத் துதிகெய்யா
வல் பறந்தால் மாணிடலே?

உ. தங்கையானவர் “பிளைபெற்றால்வாய் வ்மண்ணீரைப்பிட்டான்” என்ற போல்தங்களது அவரினால்தும் புயனையடக்கி, மக்கள் பசியாறி ருக்க சொல்லுமுடையுமில்துமன்றி இச்சிற்துக்கேட்டலை வீளாயுமென்காருவதனித்து, துட்டசா வாசல்லசெய்து ஒடிட ஒளியாமல் கண்ணறநல் குறை நல் பஞ்சபாதகங்களைச் செய்யாமல் மூடனுயிரி திரியாமல் ஜூந்துவயதில் கல்விவழக்கத்தில் வித்து, பூரணப்பண்டித்துவக் குணமடையப் பற்றால்த்துச்சபெயர்ப்புச்சுருக்கெய்ததையும், அவதுசெய்வதையும், “அங்கொயும் பிதாவும்முன்னாறிதெய்வம்.” “தங்கைதொன்மிக்கமங்கமந்தெமிக்கை” என்பறைமறந்து, கொல்லூக்கடந்து அப்பன் என்னசெய்தான் அவன் என்னேப் பெற்கடலூக்காகவளர்த்தான் இப்போதென்ன? நா பறுவயதுசென்றால் காய்க்குணம் என்றதுபேல் இடைவிடாமல் முனுமுறைத்துக்கொண்டுகிண்ணுங்கிழுக்கட்டை சும்மாகிடக்கலாதா? என்ற பலவாறு வைதுபேசி வாழ்கலாமோ? ஏடுயா கடவுளுக்கேற்குமோ?

க. கூலிக்குச் சமப்போனால் கால் நாழினா
யாவது சமையைக் கீழிற்கிவைவப்பான். அவரில்லாமல் பத்துமாதமல்லும்பகலுள்ள கடுகொந்துபெற்று, பறக்கவும் கடக்கவுள்ளக் கடுக்கு வர்த்த பறவைக்கு ஞானைச் சிறகுகளாலடை. ரப்பதுபோல, ச, கொச்சு, ஏறம்புகழியாமலும் வையில் படாமலும், கூற்றுப்பணி வீசாமலும் பாதுகார்த்து அடிக்கடி முத்தமிட்டு உச்சிமூந்து மலசலங்களைக்கழுவி முப்பொழுதும் ஸ்னாஞ்செய்வித்து மெல்லிய சிலையுடுப்பித்து படிலிலிட்டு தீரொலியுடன் நித்திரைசெய்து குழந்தைக்கேதேனும் மோசம் விளையுற்று தாலுண்பதைக் கவனித்து இரவும் பகும் நித்திரையைவெறுத்து பாதுகார்த்ததைமறந்து அடிபோடி, சிச்சிவாடி என்ற பேசலாகுமோ அவன் விழெரிந்து கண்கசங்கச் செய்யலாமோ? அவளையனுதியாய்விட்டுப் பிரிந்திருவாகுமோ? அவன் குகித்திருக்க அன்னவஸ்மளிக்காமல் தேடுவதெல்லாம் தனது பெண்குக்கொடுத்து வாழலாகுமோ? இவ்வாறியது புருடத்தன்மையோ அல்லது நிதியோ? யோ! என்னருமைப்பாலியரே, இச்சிங்கப்பதிலில் இக்குண்முடையோர் ஏரானமுண்டு. வ்வாறாக நிங்கண்டன்பட நாடுவீர்களோ?

ஈ. குருவானவர், குளவியானது புழுவைச் சுற்றி போலாக்கக்கருதி மண்கூட்டிலிட்டு அடிக்கடி வந்து கூவுவதுபோல, மாணுக்களை அருகில் வைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி போதித்ததும் ரோழிதன் குஞ்சுகளுக்கு அடிக்கடி இரைசைக்கொத்திக் கூப்பிட்டுக் கொடுப்பதுபோல நீதைப்படித் தயைக்கருது என்றுகாட்டிக்கொடுத்தும், ஆழமதன் முட்டையை அடிக்கடி தீளிப்பதுபோல மாணுக்கன் படித்தாலே இல்லையோ என்று நினைத்ததையும், மறந்து புறங்காலாகுமோ? வந்தனமுபசாரஞ்செய்யாமல், சிறிவான தாவரம்போற் கிடக்கலாகுமோ? கீயோ! பாலியரே உங்களருணமயான குருமா தல்லது உபாத்திமார் உபதேசிமார் இவர்கள் செய்த நன்மைக்குப் பதிலாக செய்துவருவதே ஆ? கற்றுக்கவனியுங்கள்.

இ. அரசனுனவர் கொலை, களவு, முதலால் கொடிய சிரிக்கைகளைச் செய்யும் நட்டரையும் குடிகள் அஞ்சாகிருக்கவும், உல்லாசமாலாவ வீதிகளைமத்தும், ஆறு குளங்கள் வெட்டுகில் அக்கரைப்பட பாலங்கள்கட்டி சத்துமத்தொட்டி தன்னுயிரப்போல மன்னு

ஈரக்கார்த்துவருவதை மறக்கலாகுமோ?

ச. இப்பகுதியைக் குறித்து வரையவேண் மாலை மிகப்பெருகும். ஆகையால் இங்கு வரையும் ஒர்காரியத்தால் விளங்கிக்கொள்வீர் என்று கம்புகிறேன். என்னவெனில்,

ஒரு இல்லறத்தான் கெகுாலம் யாதொரு
தொழிலுமற்றவர்களுப் பிரு முட்டேப்பாடுடன்
லாருங்காலத்தில், மற்றொருவர் தானிருந்த
த்தியோகத்தை வெளிருவன்னாசம் ஒப்புவித்து
ப் பிரயாணப்படுவதை மற்றச் சிலரைக்குத் தூ
இல
லறத்தான் படுத்துநன்பத்தை யாத்திரைக்காரனிடங்குறி, “அத்தொழிலை சீர் திரும்பி வருமன
வும் இல்லறத்தான் செய்துவருவான் சீர்வகு
வடன் தடையின்றி உமது தொழிலைந் தாதுவி
உவான்” என்று ஏருதிப்பேசி முடிவுகட்டி
விட்டார்கள். சிலகாலஞ்சுப் பின் யாத்திரைக்காரன்வான்வங்கு தொழிலைக்கேட்க இல்லறத்தான்
பயித்தியமோ? வெறியோ? என்றாரத்தான்.
ஐ! பாலியரே, இது சீதியாப்த தோற்றப்படுவ
ந்றதா? இவ்வுதாரணத்தால் ஏத்தனைபேர்க்கெய்
தாங்கியை மறந்ததாம் விளங்கிறது. இவ்வாறு
மோசப்படுத்தினால் மல்லாமல் செய்தநன்றி
யை மறந்துவிடுவது மாணிடகுணமா? ஸ்யோ!
பாலியரே, சீங்காலமுன்வாறு காத்திருக்கவேண்டி
முடிக்கலானேன். இப்படிச்சு,
சிங்கப்பூர்ச் சுராங்கொங்ரோட்டானுகிய பா
வியர் பிறியன்.

தேவஸ்துதி.
 ஆசரிய விருத்தம்.
 அண்டமோடாழிகு முகிலம தளித்தங்கில்
 அனவிலர் சீவசெங்கை
 யன்புடன் பாரித்ததிறக்கிட ரின்றிடா
 தன்னமிக் தாஞ்சுவல்லாய்
 மண்டலம்புகழ் திருச்தொண்ட ரின்னேயனுய்
 வாஞ்சைவீற்ற் ரவனுமாய்
 மஹவிலா நிதியாய் வாழுமறுபண்பனே
 மகிமமையக் கிஞ்சநவில
 தொண்டதுல யுசமைந்துசெல்லினு மறையிம்மிய
 தொலையாது ஏற்றறிவிலான்
 சொல்லவெளிதாகுமோ வென்றுபரசற்றிடத்
 துயகெறி கலையுண்மையை
 கொண்டொழுகவிதுபாடி யண்டினேனிவ்வே
 சூருகைவின்றி யாளதருணம்
 குவலையம்புகழ் கிண்ற மறைமுதற்றேவனே
 கூப்பினேன்கரமையனே.

வேண்பா.
அதைவிலாவாணையிலானுபசவீது
விசனமின்றிக் கார்த்துவரும்வேதா—கசடற்ற
கல்வியாலெஞ்ஞான்றுங்கண்ணியிலாவீட்டை
அல்லியடி குடினேனான்.
பல்லுயிரைக்கார்க்கும் பரமனின்றுங்மலரை
யல்லும்பகலு மக்மொத்து—சொல்லாற்

துறையிலே நான் முதலாய் வருவதை கண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். என்ன விடத்தில் வருவதை கண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். என்ன விடத்தில் வருவதை கண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கட்டவாக்கலித்துறை.
பாரோட்காயம் பலசிவசேநும் பண்டத்துமிகு
கரரோடுகங்கவ யஜுகாமற்கார்க்குங்கடவள்
கிரோடுவேதவிதிபோலவென்றஞ் சிரமதனில்
கேரோடுகுழிதுதிசெய்வாயன்னல்திறைமன்றே
இப்படிக்கு,
சிங்கப்பூர்ச் சராங்கொங்ரோட்டாராகிய

ஈ. எ. வெ. நாராயணசாமி நாயக்கரவாக வா
மானுக்களுக்கிய ஆ. சிதம்பரமேஸ்திரி.

அறிவித்தல்.
பாலியர்க்கேசனின கையொப்பக்காரரிற் கீ
ர் தங்கள கையொப்பங்களை இனதுவும் கொ
ததற்காக மிகவும் துக்கப்படுகிறோம். தா
செய்து சீக்கரத்தில் உங்கள் பணங்களை அடிப்படையில் பாலம், பாலம்.

Printed and Published for the Youth's Christian Association, by N. STRONG, at the Press of RIPLEY & STRONG, Manepy, Jaffna.